

[Landbrugsministeren.]

det sælger Varer paa Hjemmemarkedet. Naar jeg trods disse Betragtninger alligevel foreslaar Loven forlænget for 2 Maaneder, er det udelukkende, fordi jeg ikke ser rettere, end at det er en Nødvendighed, saa længe vi ikke har Englandsaftalerne afsluttet, saa man kan se, hvorledes det hele tegner sig. Naar jeg lægger saa megen Vægt herpaa, skønt der for et Øjeblik siden er sagt noget i modsat Retning, gør jeg det med Tanke paa Fortiden. Det er ikke, fordi jeg tror, Verden nøjagtigt bliver den samme efter Krigen, som den var før, men jeg synes ikke, dansk Landbrug kan se bort fra, hvorledes Situationen var eksportmæssigt for vore Landbrugsprodukter før Krigen, naar vi nu skal anlægge et Skøn over Landbrugets økonomiske Politik. Mellem de to store Verdenskrige var det gennemsnitlig saaledes, at England rundt regnet aftog 70 pCt. af hele vor Landbrugseksport og Tyskland et Par og tyve pCt., og saa blev der 7—8 pCt. tilbage til saakaldt Tredieland. Nu er Tysklandseksporten ikke noget, der har Betydning i Øjeblikket, England er helt ude, og der er for Tiden kun Tale om Afslutning af Handelsaftaler med Tredieland. Naar man ser, hvor ringe Betydning Tredieland havde som Aftager af danske Landbrugsvarer før Krigen, synes jeg, det er saa absolut afgørende for os at afvente, hvorledes det gaar med Englandsaftalen, før vi gaar til en endelig Fastlæggelse af den Landbrugspolitik, der skal føres. Det er derfor, jeg har anbefalet Loven forlænget for 2 Maaneder. Det er muligt, at det er lige kort nok, men jeg har valgt et saa kort Tidsrum som muligt for at fastslaa, at Tiden er saa usikker, nogen Tid maa man have, men der bør risikeres mindst muligt med Hensyn til Inflationsfaren.

Erk Eriksen: Maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Minister, naar han bliver ved med at omtale Inflationsfaren, at det, der har den store Interesse i denne Forbindelse, dog maa være, hvorledes man sælger de Varer, her er Tale om. Naar den højtærede Minister nu kommer til Udvalget, vil han vel give os den Oplysning, at den alt overvejende Del af disse Varer er solgt i frie Dollars. Jeg røber vel næppe nogen særlig stor Hemmelighed ved at sige, at det

ligger saaledes — og det gælder efter min Mening i allerhøjeste Grad for Landbrugets Vedkommende —, at man skal være meget varsom med at hæfte sig ved den Tankegang, at det kun drejer sig om at sælge et ganske bestemt Sted. Der er i Situationen i Dag meget, der minder om 80erne, idet man i den Udstrækning, det er muligt, maa prøve paa at orientere sig ogsaa ad nye Veje.

Jeg for mit Vedkommende tror paa, at der ikke blot for Landbruget som saadant, men for hele Nationen har ligget en stor Værdi deri, at man har søgt at sprede sit Salg i den Udstrækning, som Tilfældet er, og jeg vil nu for Resten gaa ud fra, at det skulde være muligt ogsaa i Øjeblikket at sælge Smør til U. S. A. i frie Dollars og til meget acceptable Priser. Men saa er det jeg siger, at hvis Betalingen sker i frie Dollars — saadan som jeg nu har nævnt det flere Gange —, er dette et Moment, man maa tage med i Betragtning, og som ikke kan fejles af Bordet ved at pege paa Følgerne: Hjemmemarkedsprisernes Stigning.

Det er rigtigt nok, som den højtærede Minister siger, at der vil komme en Prisstigning paa Korn, Kød, Ost o. s. v., det har vi jo ogsaa været enige om at udtale, men det, det drejer sig om — og det er vi jo enige om, ikke sandt —, er, at Landbruget skulde have det, vi kalder normal Forrentning. Ad hvilke andre Veje vil man da hjælpe Landbruget til en saadan normal Forrentning, hvis det ikke netop skal være gennem Priserne paa først og fremmest forædlede Produkter? Er det ikke netop derigennem, man først og fremmest er i Stand til at hjælpe det mindre Landbrug? Jeg mener at vide gennem de Forhandlinger, jeg i sin Tid førte med Husmandsorganisationen, at man lagde afgørende Vægt paa denne Side af Sagen.

Saa nævner den højtærede Minister til sidst som noget ganske forfærdeligt Konsekvenserne — jeg ved ikke, om Ministeren brugte Udtrykket Konsekvenserne, men han pegede i hvert Fald i Forbindelse med sin Omtale af disse Ting paa, at man nu allerede var naaet saa vidt, at Ejendomspriserne var begyndt at stige. Den højtærede Minister glemte imidlertid at oplyse, hvor meget af denne Stigning i Ejendomspriserne der skyldtes Byggeomkostningerne. Nu har jeg ikke haft Tid til at se Tallene